

CHÁU CỦA MẸ TERESA KỂ VỀ MẸ

Bà Agi Bojaxhiu nói về Mẹ Têrêxa trên Radio Vatican hai ngày trước ngày lễ phong thánh Mẹ Têrêxa, 4 tháng 9 ở Rôma.

Bà Agi Bojaxhiu năm nay 70 tuổi, bà là con gái của người anh của Mẹ Têrêxa (1910-1997), bà cho biết: “Mẹ luôn sẵn sàng với mọi người, Mẹ luôn làm người đối diện thoải mái”.

GIA ĐÌNH LÀ TRƯỚC HẾT

Mẹ xin tôi đặt ưu tiên cho gia đình. Bà Agi Bojaxhiu nói: “Mẹ rất triu mến. Đó là một người toát ra một cảm nhận bình an. Đôi mắt Mẹ nhìn mình như soi tận đáy lòng... Nếu bạn nhìn Mẹ trong mắt, bạn cảm nhận Mẹ nhìn mình, nhìn tâm hồn mình. Mẹ rất đặc biệt nhưng cùng một lúc Mẹ lại rất bình thường, người đối diện không cảm thấy mình mất tự nhiên trước Mẹ, ì như mình vẫn hay cảm thấy khi đứng trước một vài nhân vật nổi tiếng thế giới”.

Bà Agi Bojaxhiu nhấn mạnh gia đình rất quan trọng đối với Mẹ Têrêxa: “Đối với Mẹ, gia đình là trước hết; Mẹ xem gia đình là điều quan trọng nhất. Mẹ hay nói với tôi: ‘... trước hết là gia đình, gia đình con, có nghĩa là phải đi theo con cái, theo chồng, săn sóc gia đình, săn sóc chồng, săn sóc con cái, theo dõi chúng, biết chúng làm gì, biết chúng không làm gì. Sau đó, nếu con còn thì giờ thì con lo cho người khác”.

NGHĨ ĐẾN NGƯỜI KHÁC

Trong công việc của mình, Mẹ là người “rất dè dặt, Mẹ làm rất nhiều nhưng không ai thấy... Tất cả một cách tự nhiên và tự phát, dù những chuyện khó khăn nhất... Tôi đã thấy Mẹ làm những chuyện thật sự cực nhọc như giặt khăn trải giường khi Mẹ đã lớn tuổi, cúi xuống lâu giờ trên người bệnh, Mẹ săn sóc những người mang bệnh thật khủng khiếp... Những gì Mẹ làm thật phi thường, Mẹ băng bó các vết thương, giúp đỡ các người khác, Mẹ tổ chức tất cả các chuyện này với các nữ tu cùng làm việc với Mẹ...”.

Bà Agi Bojaxhiu kể các chi tiết trong cuộc đời của Mẹ: “Mẹ thích chocolate nhưng Mẹ không ăn vì đó là một món ăn sang trọng, Mẹ nói: ‘Vì đa số những người tôi biết, những người tôi săn sóc họ, họ không có tiền để mua chocolat nên tôi cũng không ăn”.

Bà Agi Bojaxhiu nói tiếp: “Quà cáp người ta gởi cho Mẹ nhiều, kẹo bánh, chocolat Mẹ đem phân phát hết; Mẹ không giữ gì riêng cho Mẹ. Tất cả các quà cáp Mẹ nhận trong đời, Mẹ đều đem cho lại hết. Mẹ cho tôi một chiếc đàn mandôlin mà những người Mỹ gốc Ý ở Mỹ tặng Mẹ”.

Theo người cháu của Mẹ Têrêxa, Mẹ thật hài hước: “Nhiều người nghĩ Mẹ lúc nào cũng uy nghi, trầm tư... nhưng ngược lại, Mẹ thích đùa. Mẹ đối đáp rất giỏi, tôi không muốn nói Mẹ mỉa mai châm chọc, nhưng khá khôi hài... Mẹ không sùng đạo một cách ngây ngô, nếu tôi có thể nói như vậy”.

Bà Agi Bojaxhui chia sẻ một vài kỷ niệm tuổi trẻ của Mẹ Têrêxa: “Khi Mẹ còn ở Albania, mẹ học đàn dương cầm, Mẹ thích đàn, Mẹ đàn các khúc ballade, cùng với các bạn ở trường, Mẹ hay tổ chức này nọ... từ khi còn nhỏ, Mẹ luôn là một người tổ chức; cha tôi nói với tôi như thế”.

Giuse NGUYỄN TÙNG LÂM chuyển dịch

(Nguồn: Phanxico.vn)